ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Kunuri Zaferi

Sayı: 27

75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KITIR, İMPARATOR İSUSU İLE KONUŞMAKTADIR

HIZIRI DERHAL YAKALIYAMIYACAK OLURSANIZ DÜŞMANLARINIZLA İŞBİRLİĞİ YAPABİLİR.

ONU KORKUNÇ BİR ŞEKİLDE ÖLDÜRECEĞİM...

7

BU SIRADA: HIZIR KAÇARKEN DIŞARIDAKİ ZEHİRLİ BALIKLARDAN BİRİNİN AĞZINI AÇIK BULUNCA İÇERİ DALAR.

HIZIR, ŞİSU BALIĞININ MİDESİNDE NE YAPACAĞINI ŞAŞIRMIŞTIR...

ALLAHIM! VATANIMDAN UZAKTA BU KARANLIK YERDE Mİ ÖLECEĞİM?

ORTALIK BİRDEN AYDINLANIR VE NASREDDİN HOCA'NIN RUHU GELİR...

HİÇ KORKMA HIZIR... TÜRK ÇOCUĞUNA KORKU YAKIŞMAZ!

DEDECİĞİM BANA AKIL VER!

BENİM "KARA KAÇAN" SENİ BURADAN KURTARABİLİR!

KARA KAÇAN MI?

EVET YA! İŞTE KARAKAÇAN DA GELDİ... HEMEN SIRTINA BİNİP BALIĞIN MİDESİNDE KOŞTURMAYA BAŞLA!...

KUNURİ ZAFERİ

Türk askeri bundan 8 yıl önce Kore'de tarih sayfalarına yeni bir kahramanlık daha katmıştı.

İKİNCİ Dünya Savaşından önce Japon egemenliği altında bulunan Kore, Japonların yenilmesi üzerine 38 inci arz dairesi sınır olmak üzere Güney Kore ve Kuzey Kore adlarında iki hükûmet haline getirildi. Bunların ikisi de Birleşmiş Milletler'in himayesi altındaydı.

Güney Kore demokratik sistemlere göre teşkilâtlanmış, fakat Kuzey Kore bolşevik sistemini kabul etmişti. 25 Haziran 1950 de bolşeviklerin kışkırtmasiyle Güney Kore hükûmetine saldırdı. Japonya'da bulunan Amerikan hava ve deniz kuvvetleri Birleşmiş Milletler adına Güney Kore'nin imdadına yetişti ve bu suretle Kore savaşları başladı.

Birleşmiş Milletler teşkilâtına giren bütün milletler Kore'ye asker gönderdi. Bu arada Türkiye de 4500 kişilik bir birliği Kore'ye gönderdi. Bu kuvvetler, kendisine verilen ödevi üstün bir başarı ile görüyordu.

Kasım 1950 de, Komünist Çin kuvvetlerinin yardımı ile

Kuzey Koreliler, üstün kuvvetlerle ve binlerce casusun yardımı ile Birleşmiş Milletler kuvvetlerini sürmeğe ve çevirmeğe başlamışlardı.

Ozaman Türk kuvvetlerine bir vazife düştü. Birleşmiş Milletler kuvvetlerini kurtarmak ve onların esir olmadan çekilmelerini sağlamak.

Türk birliği Kunuri geçidini tuttu. Orada nihayetsiz insan yığınlarına karşı sert bir kaya gibi dayandı. Dağı taşı kaplıyan düşman kuvvetleri bu kayayı yerinden sökemiyor, bu sırada Birleşmiş Milletler Kuvvetleri gerideki hatlara çekiliyor, yerleşyorlardı.

Düşman her taraftan birliğimizi çevirdi. Bütün dünya oradaki bir avuç Türk'ün esir düştüğünü zannetti.

Fakat birliğimiz vazifesini yaptıktan sonra artık kendisini kurtarmak sırası geldiğini anlamış ve:

— Süngü tak! emrini almıştı.

Bir avuç Türk, saf saf, kat kat etrafını kuşatan çemberi görülmemiş bir kahramanlıkla yardı, kimsenin, hattâ dostlarının bile ummadığı bir anda kendisini esaretten kurtararak silâh arkadaşlarının yanına gelmeğe muvaffak oldu.

Kunuri savaşında Türklerin gösterdiği kahramanlık bütün dünyanın takdirini kazandı ve tarihe altın kalemle işlenmiş bir kahramanlık sahifesi daha katıldı.

BÜYÜK TARİHİ TÜRK ROMANI

CENGİZ HAN'IN NAZİMESİ

YAZAN:
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

— 7 —

— Kısa kes, sözü uzatma!

— Bitiyor! Bu itlerin başbuğu Temuçin'in karısı ile hoş günler geçirdi amma bu günler uzun sürmedi.

Temuçin'in yoldaşları belki de Pars Parçalayan Celme, bu başbuğun yurdunu bir gece bastı ve Burta'yı aldı, geri getirdi. Fakat dokuz ay dolmadan Burta bir piç doğurdu. Bu piçin adını öğrenmek istemez misin Tokta Bey?... İstemiyorsun. Pekâlâ. Aslında hikâyemizle bu piçin adı arasında bir ilgi de yok. Fakat Meret-İt'lerin başbuğunun adını öğrenelim.

Tokta Bey:

— Alçak, namussuz! dedi.

Pars Parçalayan güldü:

— Bak nasıl da bildin. Alçak namussuz! İyi tanıdın Tokta Bey... Burta'yı kaçıran, Temuçin'in birinci oğlunun babası ve dalayesi ile bu han oğullarının dedesi Burta'nın hâlâ unutamadığı Başbuğ sendin. Bu Temuçin'in elinden karısını geceleyin kaçıran, Pars Parçalayan önünde kaçan sendin. Sen kimseyi erkekçe yenemedin. Sen karanlıkların kahramanı, kahbelerin başbuğusun.

Pars Parçalayan yürüdü. Tokta Beyin kolunu ağaca kakan kamasını çekti:

— Sen benimle erkekçe boy ölçüşemezsin! dedi. Topla kuyruğunu ve bir daha gözüme gözükme!

Tokta Bey bu ağır sözleri kaldıramadı. Birden oğlanın boynuna saldırdı, iki kolunu da kıskaç arasına aldı, arka üstü yıkmak için itti.

Fakat Pars Parçalayan sendelemedi bile.

— Bak hâlâ kancıkça saldırıyorsun! dedi. Al bakalım hak ettiğin yumruğu.

İki kolu da kendi kolları arasında sarılı olan Pars Parçalayan'ın, birşey yapamayacağını umuyordu. Fakat karnın-

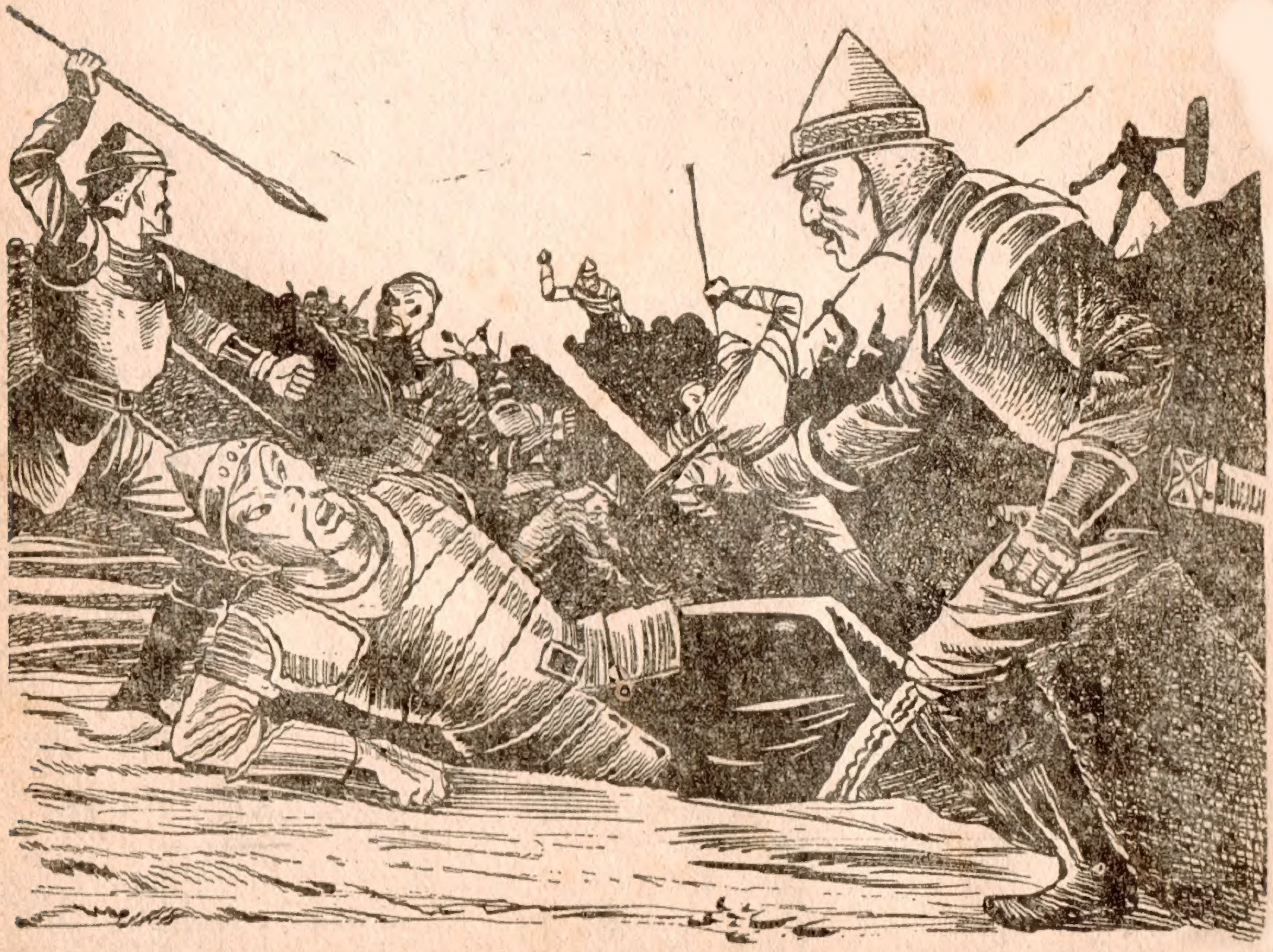

— Gidenlerden dönen olmadı!...

da, korkunç bir sancı duydu, sanki bir kargı gelmiş karnına saplanmıştı. Ellerini çözdü, çözmesi birlikte çenesi de koç başı gibi bir tas patladı. Dişlerinin yerinden oynadığını, dudaklarının yarıldığını hissetti. Geri geri iki kere sendeledi. Kesik sik soluyordu.

Pars Parçalayan güldü:

— Soluk soluğa kaldın Tokta Bey. Ben ne Temuçin'im ne de adını aldığım Pars Parçalayan, ne de adını bilemediğim seni pataklayan babam. Ben senin gibi köpekleri işime yaramazsa gebertirim. Şimdi bas! Ve unutma, bugünlerde adımı duyarsan önüme çıkmağa yerteneyim deme. Buyruklarıma baş eğ, topla kuyruğunu şimdi.

TULUN

Arkasında sevgi taşan bir ses duyuverdi:

— Tulun ne demektir, öğtendin mi Keloğlan?

Soy adı Pars Parçalayan gibi Türk ilinin en yavuz bir bahadırından almış iken hâlâ kendisile Keloğlan diye alay edilmesine kızacağı yerde Pars Parçalayan geri döndü:

— Bu gün herkesin beni görmeğe gelmesi koltuklarımı kabartıyor. Siz söyleyin bakayım? Bu Han oğulları, Tarhan yavruları bu namlı beyler, başbuğlar bende ne arıyorlar?

— Hakan kızına sorgu sorulmaz. Önce sen bil bakalım. Tulun ne demek?

Pars Parçalayan, gün ışığı vurmuş gibi saçları parıldayan, Semerkand elmaları yanaklarında çiçek vermiş gibi pembeleşen, ay ışığı yüzüne vurmuş gibi ışıldayan Tulun'a baktı:

— Tulun! Tulun... diye kekeledi. Bak bunu bilemedim. Belki bir gün ben de Hakan olurum. Gel beni kırma da söyle, ne demek Tulun?

— Tulun, ayın onbeşinde iken aldığı soy adıdır.

— Demek sen şimdi ayın onbeşine benzemekle öğünüyorsun?

— Evet!

— Iyi amma ben ayın on beşini yadırgarım. Hiç sevmem. İnsanı sarı tüllerine sarıp uyutan bir şekli ve insan aldatan bir hali var.

— Adımı senin keyfin için değiştirecek değilim, Keloğlan! Bunu geçelim. Demek kavga da olduğu kadar ince hislerinde gelişememişsin!

— Çobanlıktan Hakanlığa çıkmak için bir de ince hislerle uğraşacak durumda değildim. Dileğini söyle senin han oğullarını bırakıp benim ardıma düşmekten derdin ne?

— Seni istiyorum.

— Sürülerine çobanlık ettirmek için mi?

— Hayır, kesip yemek için. Kalın ve kel kafalı hayvanların eti lezzetli olur.

Pars Parçalayan, kahkahalarını bırakıverdi:

— Bak bunu beğendim. Eğer savaş ve uğraş yollarında kıkırdar gidersem, gövdemi sana bağışladım. Tatlı, tatlı ye...

Tulun'un gözleri kaydı, şaşı gibi bir hal aldı:

— Erkeğin kendini beğenmişi pek çirkin oluyor, dedi. Haydi hoşça kal. Şimdiden gönlüm bulanmaya başladı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN

ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Kur'an ve Arabca

GEÇEN hafta Kur'an-ı Kerîm hakkında sizlere ilk bilgileri vermiştim. Kur'an'ın mânâsı hafızadan, ezberden okumaktır demiştim.

Peygamberimiz Muhammed Mustafa Hazretleri, kendisine VAHY olunan âyetleri kendi dilile, yâni Arapça olarak tekrarladı. Yâni okudu. Bu Arapça Peygamberimizin Arapçasıdır. O tarihte Arap illerinde çeşitli arapçalar vardı; bugün de öyledir. Çünkü Arapça da, diğer eski diller gibi, memleketten memlekete değişikti.

Hz. Peygamber de Arap kavimlerinin hepsinde mevcut olmayan, kendine has kelimeler kullanmıştır. Etrafındakiler kendisine, bilmedikleri bu kelimeleri sordukları zaman Resül-ü Kibriya onlara: «Bu benim ana dilimdir...» duyurmuşlardır. Buradan, anasının daha değişik bir Arapça konuştuğu anlaşılıyor. Kur'an-ı Kerîm'deki bu değişik kelimeler üzerinde henüz ciddi bir araştırma yapılmamıştır. Sadece bu hususa dikkat edenler ve bu değişik kelimeleri kaba taslak bir liste haline getirenler olmuştur. Bunların dediklerine göre, bu kelimeler aynen veya değişmiş şeklile Türk kökünden gelmedir. İşte bu tarz bir iddianın, tabi bir neticesi olarak, Peygamberimizin (Anası dili) ve kavmiyeti üzerinde bir düşünce yolu açılıyor. Bu yönden çok ciddî araştırmalara herhalde bir ihtiyaç vardır.

Kur'an'ın âyetleri LEVHİMAHFUZ'da (mâna halinde) saklı olduğuna göre insanlar arasında Arapça ibareler halinde nakledilmesi, aslı Arapça olduğu için değil, Hazreti Peygamberin bunları kendi lisanile, yani Arapça olarak zikretmesindendir.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

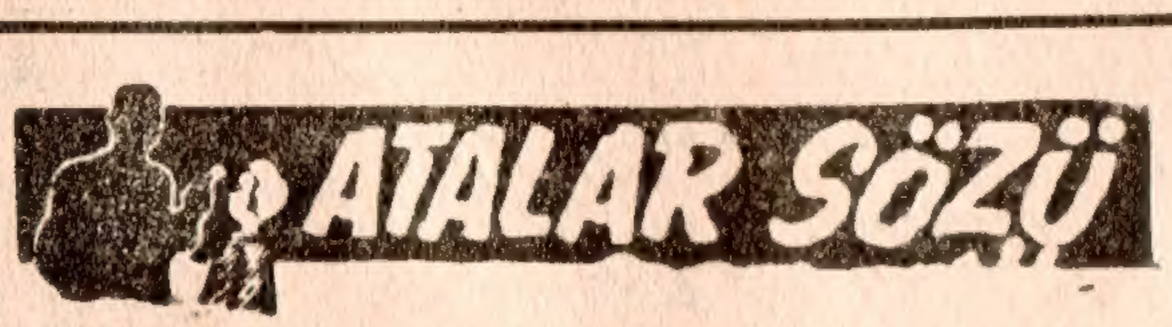

ATALAR SÖZÜ

Atın tepmezi İtin kapmazı olmaz

AT, tepici bir hayvandır. Ne kadar iyi huylu olursa olsun mutlak bir gün tepebilir. İt, yani köpek, ısırıcı bir hayvandır; ısırmaz dememeli, o da, gün olur ısırabilir. Çünkü her yaratık, yaratılışı icabı, aslını muhafaza eder.

Bunun bir anlamı da: Huylu huyundan vazgeçmez'dir.

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Okul Kıyafetiniz

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Günlük kıyafetimizin mevsimlere, gittiğimiz yere göre değiştiğini biliyor ve Hayat, Tabiat Bilgisi derslerinde bunları okuyorsunuz. Keten, pamuk gibi bitkilerden iplik yapıldığını, ipekböceğinden ipek çıkarıldığını, koyun ve keçi gibi hayvanların tüyünden yünler elde edildiğini ve bunlardan fanileler, kazaklar, çamaşırlar, elbiselikler yapıldığını hatırlarsınız. Zaten okumadan da bu giyim işini kendi kendimize ayarlarız. Eğer bunu yapmazsak zararını kendimiz çekeriz Anlatmak istediğim, daha ziyade, dış kıyafetimiz, dış görünüşümüzdür. Yaz kıyafeti, kış kıyafeti olduğu gibi, hergün gittiğiniz okulunuza ait bir de okul kıyafetiniz var.

Bu ders yılına kadar bazı okul idareleri ve bazı öğretmenler, iyi niyetlerini bu işte fazla kullanıyorlardı. Hepinizin aynı kılık ve kıyafette olmanızı istiyor, şunu yapın, bunu yapın diyorlardı. Bu sebepten erkek öğrenciler bile kısa göğüslük giyiyorlardı. Bundan maksat elbise ve çamaşırlarınızın temiz kalması, tozdan topraktan korunması idi. Buna uymakla kendinizi derse, işe verdiğiniz zaman, aman şuram yırtılmasın, buram bozulmasın diye bir korkunuz da kalmıyordu. Fakat bu yıl hem öğretmenlerinizin istediklerini anne ve babalarınıza fazla gösterdiğiniz için bazı şikâyetler oldu, hem de son zamanlara kadar seten bulmaktaki zorluk ve pahalılık birçoklarınıza bu okul kıyafetini yaptıramadı Bu pürüzler düşünülerek bu yılki okul kıyafetiniz biraz da sizin isteğinize bırakıldı. Şimdi herkes derli toplu olmak şartile okuluna gidiyor. Hattâ kitapları kaplamak, defterlerinizin miktarını, kâğıtlarınızın çeşidini almak, beğenmek gene sizin elinizde. Buraya kadar iyi. Fakat, bazı arkadaşlarınız göğüslükleri olduğu halde giymiyorlar. Sanki okul bir gezme ve gösteriş yeri imiş gibi, birkaç günde bir elbise ve ayakkabı değiştirmek istiyorlar.

Yetişkin bir insan gibi bir çocuğun da güzel giyinmesi, kendisine çeki-düzen vermesi, sık sık ayakkabılarını boyatması istenir, ama fazla ileri gitmemeli. Öte tarafta dersler ve kitaplar sizi bekliyor. Ne olursa olsun bunlardan uzaklaşmamalısınız. Eğer büyüklerinizin uydukları moda işine gözucu ile bakıyorsanız, bunu şimdiden düşünemeyiz. Zaten modaya uymak ayrı bir iş. Bakın olmuş tuhaf bir vak'a anlatayım. İngiltere günün birçok saatlerinde yağmur yağan, etrafı sisler kaplayan bir memlekettir Havayı iyi ve açık görürsünüz, şemsiye almaz, pardesü giymezsiniz. Sokağa çıktıktan biraz sonra yağmur başlar. Veya yağmur yağacak gibi hazırlanırsınız, günlük güneşlik olur İklimi böyle bir yer. Ingiliz Veliahdı birgün güzel bir havada törene gitmiş bakmış ki yağmur yağacak, pantalonunun paçalarını kıvırmış. Eskiden pantalonların paçaları kıvrık değilmiş. Etrafındakiler bunu görünce, demek ki demişler böyle olması lâzım Çünkü kıraldan sonra kral olacak bu veliaht denilen insanın pantalonu böyle. O gün bu gündür pantalonların paçaları kıvrık yapılmağa başlanmış.

Okul kıyafeti bu değildir!

Sonra az olmakla beraber, ortaokula giden bazılarının kılık ve kıyafetleri bizim anlayışımıza uymuyor, yabancılıyoruz. Zırzırlı ceketler, pehlivan gibi göbekten aşağı balmumu sürülmüş kumaştan bir pantalon giymeler. Pantalon denmez ya, sinemalarda gördüğümüz atlarla uğraşan insanların giydikleri şeyler.

Olmaz çocuklar, biz noksan olan bilgimizi başkalarından öğrenebiliriz, geri kaldığımız tekniği, metodu onlardan alabiliriz. Fakat terbiyemiz, âdetlerimiz bize yetişir. Bunları başkalarından stemeyiz.

Doğrusu gözlerimiz, beyaz yakaları, temiz göğüslüklerinizi, ziyanı yok, ayıp değil, eski olsun, fakat temiz elbiselerinizi, hele ortaokullara, boyunbağı takılmış, saçlar taranmış bir kıyafetle gittiğinizi görmek istiyor. Bu gibi arkadaşlarınız:

— Öğretmenim, bu kılık üzerinde çok durdunuz, ben önlüğümü giyer, veya boyunbağımı takar, ayakkabılarımı boyatır, öyle okuluma giderim, dese.

Bir dese de karşımıza gözlerimizin aradığı, düzgün ve hoş bir şekilde çıksa. Ve bunları sokak çocuklarından ayırsak.

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

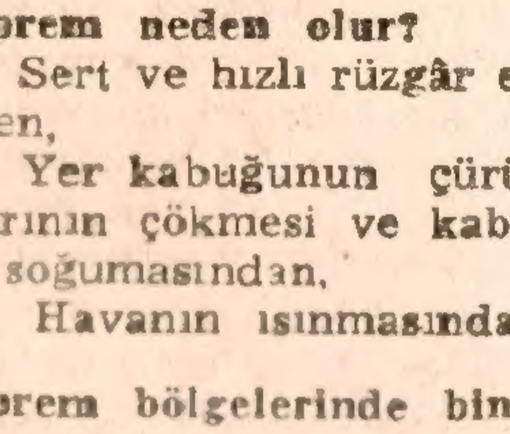

Bu resim bir ..... gösteriyor. Harfleri ait olduğu kelimelerin yanına koyunuz:
( ) Krater, ( ) Volkan bacası,
( ) Lâv.

Deprem neden olur?

a - Sert ve hızlı rüzgâr esmesinden,

b - Yer kabuğunun çürük kısımlarının çökmesi ve kabuğunun soğumasından,

c - Havanın ısınmasından.

Deprem bölgelerinde binalar nasıl olmalı ve neden yapılmalı?

a - Kumsal ve çakıllı yerlere yapılmalı,

b - Sağlam kayalar üstüne yapılmalı ve tek katlı olmalı,

c - Kerpiçten, çamurdan yapılmalı,

d - Betondan, tuğla ve harçtan yapılmalı.

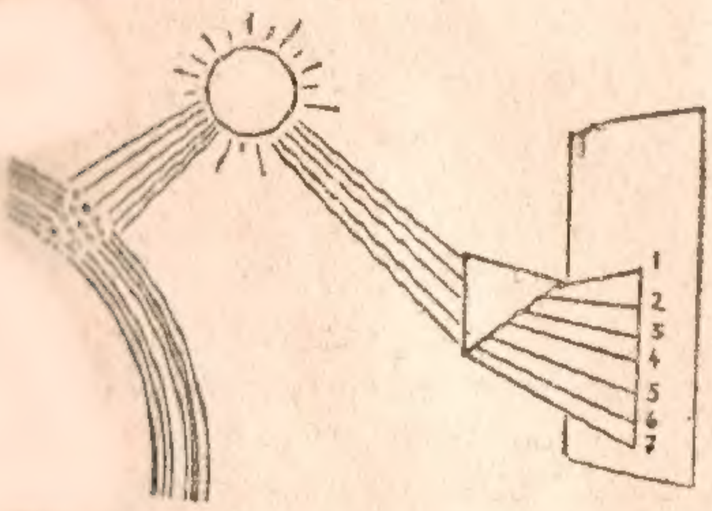

Bu şekil size ne hatırlatıyor?

Boş yerleri doldur :

Güneşte ..... renk vardır. Şunlardır:

1 — ....., 2 — ....., 3 — ....., 4 — ....., 5 — ....., 6 — ....., 7 — .....

Güneş ışığı .... ile renklere ayrılır.

Mercekler, film, projektör, objektif hangi makinede kullanılır.

Haritada nehirlerin isimleri doğru mu?

Haritadaki dağların numaralarını isimlerdeki yerlerine koyunuz.

( ) Karpat dağları, ( ) Alp dağları, ( ) Pirene dağları, ( ) Apenin dağları, ( ) Dinar dağları, ( ) Balkan dağları, ( ) İskandinav dağları.

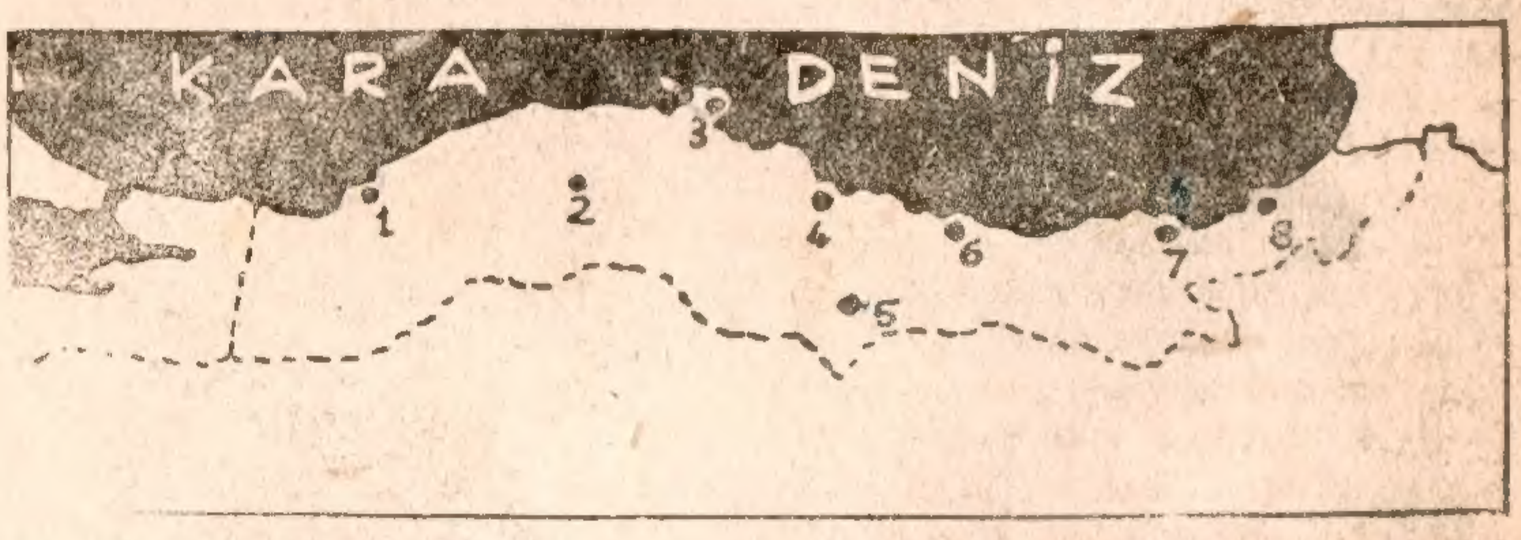

Karadeniz bölgesinin önemli şehirleri aşağıda yazılıdır. Yanlarına haritadaki numaralarını yazınız.

( ) Samsun, ( ) Trabzon, ( ) Zonguldak, ( ) Rize, ( ) Tokat, ( ) Sinop, ( ) Kastamonu, ( ) Giresun.

Boş yerleri doldur :

Çay ..... yetişir.
Kömür ..... ta çıkar.
Fındık ..... da yetişir.
Tütün ..... da çıkar.
Geniş ormanlarımız ..... ve ..... şehirleri çevresindedir.
Karabük'te ..... fabrikası vardır.
Turhal'da ..... fabrikası vardır.

Karadeniz'e dökülen şu nehirleri doğudan batıya doğru sırasına göre numara koyunuzu:
( ) **Kızılırmak,** ( ) **Çoruh,** ( ) **Yeşilırmak.**

ALAGEYİK

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

DÜNYA henüz yaratılmamıştı. Gök Tanrı Karahan güneşten bir parça koparark dünyayı yarattı. Derhal bu kızgın parçanın üzerini kara bulutlar kapladı. Durmadan gök gürlüyor, şimşekler çakıyordu. Yıllar yılı bu kara bulutlardan kaynar sular yer yüne döküldü. Nihayet bu ateşi söndürdü, lâkin henüz karalar yoktu. Ancak gökte Karahan, yerde ise su vardı. Karahandan başka gören, sudan başka görünen yoktu. Günün birinde Karahan bu yalnızlıktan usandı. Kendisi gibi gören, bilen, yapabilen bir mahlûkun var olmasını diledi. Bu arada yer yüzünün her tarafını kaplayan ulu denizin ortasından bir kara parçası yükseldi. Kara Kain bu kara parçasına Tanrı Dağı adını verdi. Göğe yükselen bu muazzam dağın üzerinde henüz canlı mahlûklar yoktu. Fakat bol yağmurlar yüzünden Tanrı Dağında yeşil çimenler, ulu ormanlar türedi. Bu çayırlarda ne meleyen kuzular, ne kişneyen atlar, ne süt veren inekler, ve ne de gökte uçan kuşlar vardı.

Altın ışık yere değer değmez bir Ala Geyik hasıl oldu

Günün birinde Karahan gökten yere bir altın ışık yolladı. Bu altın ışık yere değer değmez bir Ala Geyik hâsıl oldu. Bu Ala Geyik çok güzel bir hayvandı. Hele sürmeli gözleri eşsizdi. Ala Geyik, tabiatın bu güzellikleri içinde yalnız yaşıyordu. Fakat Gök Tanrı Karahan, Ala Geyiği canlı mahlûkların anası yapmayı diledi. Gökten onun üzerine mavi bir ışık gönderdi. Bu mavi ışık Ala Geyiğe değer değmez derhal gebe kaldı. Günün birinde Ala Geyik altı yavru doğurdu. Bunların üçü kız üçü de erkekti. Bunlar geyik değil, her biri birer insan güzeli idi. Kızların adları Kutlu Meral, Kutlu Ayşim, Kutlu Ajda idi. Oğlanların adları ise, Kutlu Türk, Kutlu Oğuz, Kutlu Bozkurt'tu. Ala Geyik bu altı yavrusunu bir ormanda bulunan Huş Ağacı kovuğunda sütü ile besledi. Bu çocuklar çok geçmeden zoy attılar, irileştiler, koşuşup oynaşmağa ve konuşmağa başladılar. Nihayet Kutlu Türk, Kutlu Meral'le, Kutlu Oğuz Ayşim'le, Kutlu Bozkurt da Kutlu Ajdayı eş tuttular. Bunların herbiri Tanrı Dağının bir tepesine gidip yurt tuttular. Kutlu Türk Ortaç Dağına, Kutlu Oğuz Kut Dağına, Kutlu Bozkurt da Yeşim Dağına yerleştiler. Bunların bu ülkelerde zamanla nesilleri çoğaldı. Anaları Kutlu Ala Geyik, bunları ayrı ayrı ziyaret eder, hatırlarını sorardı. Fakat Ala Geyik ormanda, Gök Tanrı Karahan'a yalvardı:

— Ey beni bütün mahlûkların anası yapan Karahan, Beni altın ışıkla yarattın, Mavi ışıkla da gebe bıraktın. Bana altı evlât verdin, bunlar birbirleriyle evlenerek bu güzel yurtta nesillerini çoğalttılar, ben ise

Kutlu bir Geyik olarak ayrı yaşıyorum. Artık yalnızlıktan bunaldım. Ne olur beni yanına al! dedi.

Gök Tanrı meleklerinden Sumu'yu gönderdi. Bu melek Ala Geyik'i kanadına alarak göğe yükseldi. Onu göğün yedinci katında bulunan Gün Ana'nın sarayına götürdü. Altıncı katta da Ay Ana oturmakta idi. Kızların koruyucusu Gün Ana, oğlanların koruyucusu da Ay Ana idi. Bu sebeple çocuklar buna Ay Dede derlerdi. Ala Geyik Gün Ana'nın sarayında rahat bir hayat sürdü. Bu sarayın önünde renk renk dağlar bulunuyordu. Her dağdan köpüklü şelâleler akıyor, sular coşkun dereler teşkil ediyordu. Tepelerin yamaçları Ardıç ormanlarile kaplıydı. Ala Geyiğe burada bir billûr kösk verildi. Tanrı ona bir de erkek geyik eş verdi. Bunlara yüzlerce melek hizmet ediyordu. Artık Ala Geyik göğün yedinci katında mes'ut bir hayat yaşıyordu. Ala Geyik gökten yere inmeye izinli değildi. Fakat onun nesli acaba dünyada nasıl yaşıyordu? O, bunu merak ettiği zaman dokuz at çeken ve tekerlekleri öd ağacından olan bir fildişi arabasına atlar, gökten yere doğru iner ve nesillerinin nasıl yaşadıklarını gördükten sonra tekrar göğe bir mavi ışık halinde yükselirdi.

Oğuz Türkleri anaları olan Ala Geyiği bir daha göremeyince meraka düştüler, her biri onun yaşadığı ormanın içine dağıldılar. Onu günlerce aradılar, taradıldar... Fakat bulamadılar. Yas tutup ağlaştılar. Nihayet Gök Tanrı Karahan'a yalvardılar:

— Ey Gök Tanrı Karahan. Anamız ve atamız olan Ala Geyik artık bizi ziyaret etmez oldu. O niçin bize küstü? Ona karşı bir suç mu işledik? Bilemiyoruz? Onu af dilemek için, onu görmek istiyoruz. Ne olur, sevgili anamızı bul da bize gönder. Hiç olmazsa son defa onu doya doya seyredelim.

Karahan bu insan oğullarının arzularını kabul ederek Ala Geyik'e, her ilk baharda Gök Kapısını Tanrı Dağının tepesinden açtı. O gün geldiği zaman gökten yere doğru bir mavi ışık iniyor, her taraf tatlı bir nura bürünüyordu. Bütün başlar göğe yükseldiği zaman Ala Geyik altın bir taht üzerinde onlara bakıyordu. Başını bir sağa bir sola salladıktan sonra, onlara muhabbetini ifade etmek için gözünden bir damla yaş akıyordu. Gökten yeryüzüne doğru bu damla gelirken yumak yumak bulutlar halinde geliyor, ve her tarafa bereketli yağmurlar halinde düşüyordu. Bu zaman bütün bitkiler uyanıyorlar, kuşlar ötüşüyorlar, kuzular meliyorlardı. Tabiatta ve insanlarda büyük bir neş'e doğuyordu. Dünya yüzünün bereketi Kutlu Ala Geyik'ten geliyordu. Bu zaman yeryüzü insanları kollarını göğe uzatarak bağırdılar; çünkü onun ilk defa gördükleri zaman çok sevindiler ve ona:

— Anamız bize mutlu günler göster, bize bol yağmurlarını daima gönder! diye bağırdılar.

Ala Geyik de:

— Ahlâklı olun, saadet sizi daima takip eder! diye seslendi.

İşte Oğuz Kavminin tarih boyunca kuvvetli bir ahlâka sahip olmaları Kutlu Ala Geyiğin onlara verdiği öğütten ileri gelmektedir. Oğuz Türkleri ilk bahar gelince çayırlara çıkarak sölen yapmayı, bu yüzden âdet edinmişlerdi. Sonradan Türkler bu bayrama Nevruz adını verdiler. O gün çayırlar üzerinde yerler, içerler ve eğlenirlerdi.

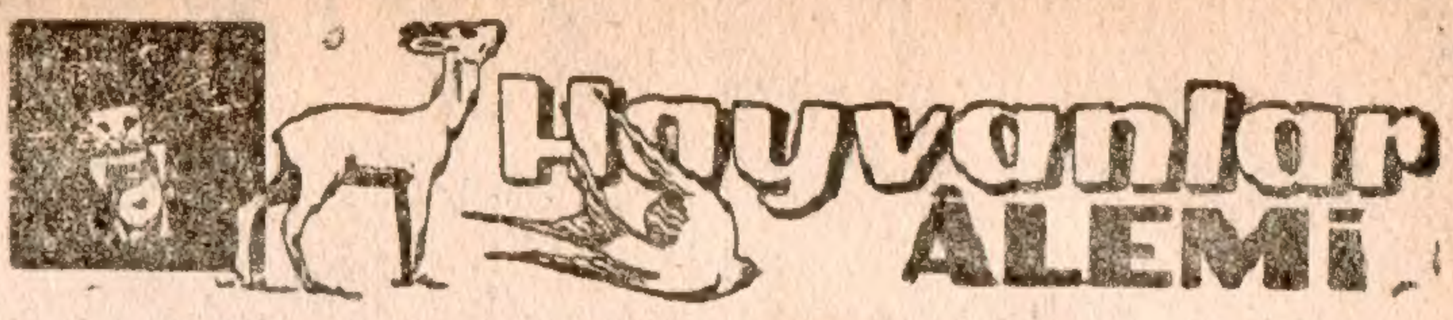

ŞEMPANZE YAVRULARI
Çocuk Gibi Bakım İster

Şempanze yavruları çocuk gibi bakım ister

Şempanze yavruları ancak altı aylık olduktan sonra emeklemeğe başlar. Genel olarak sırtüstü yatar ve bacaklarını oynatır. Hayvanat bahçelerindeki şempanze yavrularına tıpkı insan yavruları gibi bakım ve ilgi gösterilir. Bunların gayet temiz bebek bezleri, bebek temizlik yağ ve pudraları vardır. Sık sık altları temizlenir. İnsan yavrusu mamaları ile beslenir. Ayrıca sebzeli, ezilmiş kuzu ve sığır eti de yedirilir.

NAMIK KEMAL

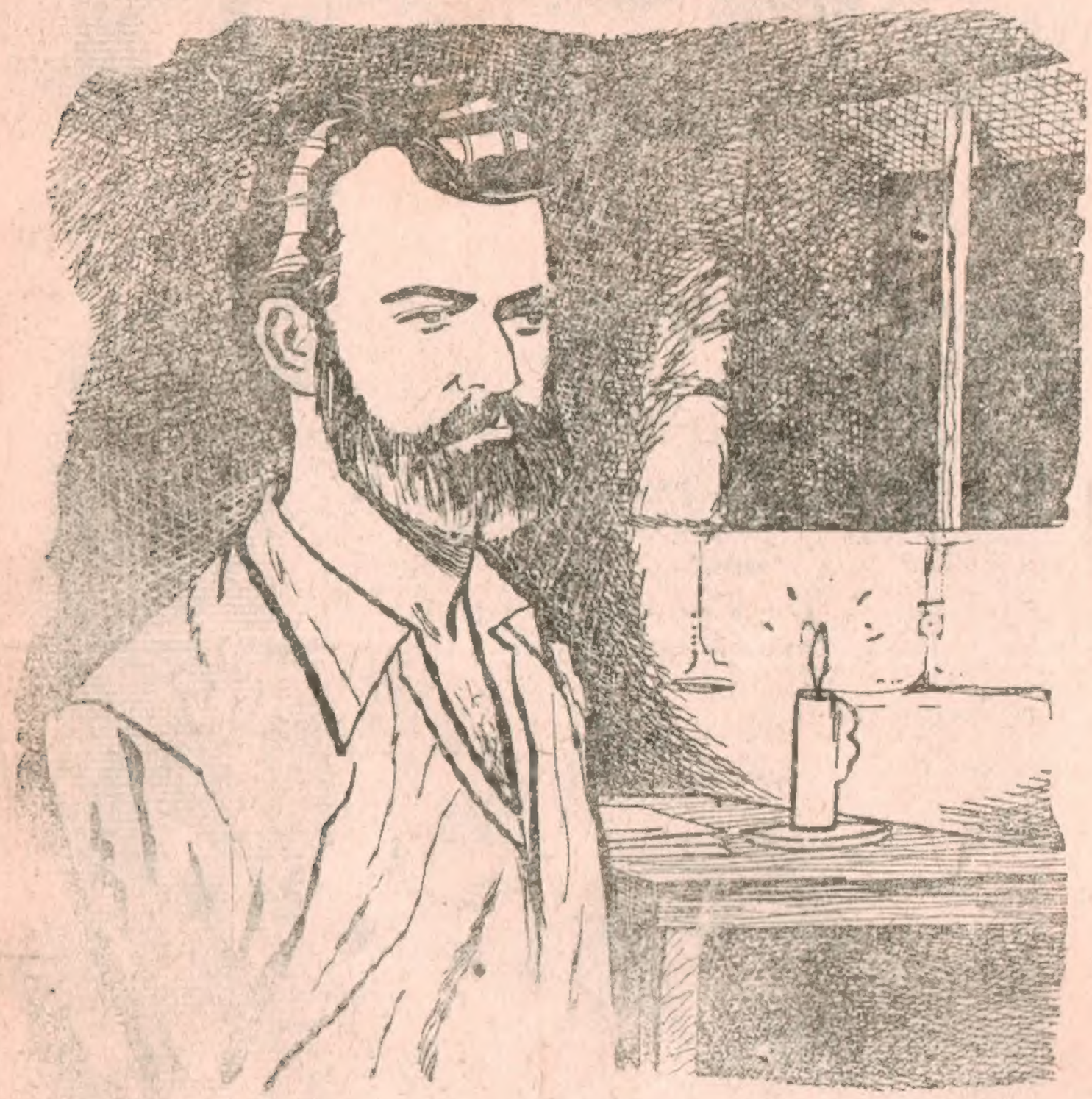

2 Aralık 1888 de Sakız adasında ölen Namık Kemal, Türkiye'de memleket ve hürriyet heyecanını ilk defa uyandıran şair ve ediplerimizdendir.

TÜRKİYE'DE memleket ve hürriyet heyecanını ilk defa uyandıran büyük edip ve vatan şairi Namık Kemal 1840 ta Tekirdağında doğmuştu. Zamanının ünlü hocalarından ders alan, kendi gayretiyle arapça ve farsçayı da öğrenen bu örnek adam, Avrupa'ya kaçtığı zaman fransızca da öğrenmiş, garp kültürüne sahip olmuştu.

Önce Şinâsi'nin «Tasviri Efkâr» gazetesinde yazılar yazarak dikkati çeken ve ilk şöhretini yapan Namık Kemal, Abdülaziz istibdadı karşısında «Yeni Osmanlılar» cemiyetini kuranlar arasında bulundu. Avrupaya kaçarak «Hürriyet» gazetesini önce Londra'da, sonra İsviçre'de çıkarttı. Abdülaziz'in ilân ettiği umumi af üzerine İstanbul'a gelerek «Hadika» ve «İbret» gazetelerinde yazılar neşretti.

«Vatan Yahut Silistre» isimli piyesinin halk üzerinde yarattığı heyecan üzerine, 1876 da Abdülaziz tarafından Kıbrıs'a sürüldü. Orada «Zavallı Çocuk», «Akif Bey» ve «Gülnihal» adındaki piyeslerini yazdı. Beşinci Murat tahta çıkınca yine İstanbul'a döndü, II. Abdülhamid'in padişahlığından önce Ziya Paşa ile «Anayasa» nın tanzimine memur oldu. Abdülhamit tahta çıkınca hürriyet taraftarlığından dönerek Namık Kemal'i mutasarrıflık bahanesiyle Midilli adasına sürdü.

Bu tarihten sonra Midilli, Rodos ve Sakız adalarında yaşadı ve Sakız'da ölerek Bolayır'a gömüldü. 2 Aralık 1888 de ölen Namık Kemal, arkasında birçok kıymetli eser ve şiir bırakmıştır. Edip ve şairlerimizden Ali Ekrem Bolayır'ın babasıdır.

Namık Kemal

Alnın açık, yüzün aktır,
Uzak senden günah, vebâl!
Taptığın şey yalnız «HAK» tır,
Ufkumuzda sesin HİLÂL!...

Âşık olup «HÜRRİYET» e,
Karşı koydun her kuvvete,
Bu vatana, bu millete,
Kazandırdın şeref, ikbâl!...

Sendeydi her iyi niyet,
Çektin fakat çok eziyet,
Yurtseverlik, insâniyet,
Kaleminde bulmuş kemâl!...

Düşmanındı Sultan senin (*),
Meskenindi zindan senin,
Hayranındır cihan senin,
Ey kahraman Nâmık Kemâl!...

Cemâl Oğuz ÖCAL

(*) Burada, bütün padişahlar değil, bazı zalim ve müstebit sultanlar kastedilmiştir.

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

DOKTOR METEOR HİKÂYESİNİ HATIRLARSINIZ. YILDIRIM KAPTAN'I BUNUNLA ALAKALI BİR VAZİFEYE VERMİŞLERDİ...

BU MERİHLİLERE NE OLUYOR YILDIRIM? YENİ BİR FESAT MI HAZIRLIYORLARMIŞ?..

EVET.. ÖYLEYMİŞ...

27

Ölüm Kovalamacası

EMİR ALDIK.. DR. METEORUN UÇAĞİYLE UÇARAK ONLARLA TEMASA GEÇECEĞİZ VE....

BU SIRADA MERİHTE...

BİR İKİ HÜCUMLA BİZİ KORKUTTUKLARINI SANIYORLARSA ALDANIYORLAR.

EVET.

DÜNYAYI MAHVEDECEK KORKUNÇ BİR PLANIM VAR. DUYUNCA AKLINIZ DURACAK..

UÇAKLARLA DÜNYAYA ÖYLE BİR TOZ SERPECEĞİZ Kİ...

BU ONLARIN SONU OLACAK.. DÜNYA CANLILARINI ÖLDÜRECEK...

BÖYLECE DÜNYADA KİMSE KALMIYACAK!..

GÜZEL BİR PLÂN! DEMEK ARTIK DÜNYA BİZİM OLACAK!

TABİÎ!

GÖKYÜZÜNDE...

ALO MERİH! BURASI DR. METEOR'UN HAVA GEMİSİ!

NEE?! METEOR MU? NASIL, NEREDESİN, KURTULDUN MU?

EVET. DÜNYADAN KAÇTIM. EMRİNİZDEYİM!

MERİHLİLERİN YERLERİNİ TAYİN ETTİK. HAZIRLAN DR. KLANG!

HAZIRIM. ŞİMDİ İŞ KOCAMAN GÖKTAŞLARI BULMAYA KALIYOR.

BÖYLECE KÖTÜ MERİHLİLER MAHVOLACAKLAR.

EVET. DÜNYA DA RAHAT EDECEK.

BİZ YERİMİZDEN KIPIRDAMADAN DÜNYAMI DR. METEOR MAHVEDECEK.

SONRA DA ONU YOK EDER DÜNYAYI RAHAT RAHAT ELE GEÇİRİRİZ...

O NE?! BİZE DOĞRU FIRLAK BİR ŞEY YAKLAŞIYOR...

GELEN ŞEY KOCAMAN BİR GÖKTAŞI İDİ. MERİHLİLERE DÜNYALARINI ZİNDAN ETTİ...

YILDIRIM KAPTAN!. DİKKAT!

O NE?! NERDEN ÇIKTIN SEN?

APTALLAR! BEN GİZLİCE KAÇIP GEMİME GİZ. LENMİŞTİM...

DR. KLANG. METEOR EFENDİ NE HALT ETMİŞ BAK BA- KALIM.

FELÂKET! HEDEF VERİ Cİ KABLOLARI KOPARMIŞ...

NEE?!

ŞİMDİ ÜZERİMİZE DURMADAN METEOR ÇEKECEĞİZ!..

ÖYLEYSE CEREYANI KAPA!

O MEKANİZMA- YI DA KIRMIŞ... İŞLEMEZ BİR VAZİYETTE...

ŞİMDİ TE- SİRİMİZE GİREN ME- TEORLARI SEYRET.

BAŞKA YERE ATAMI- YACA- ĞIZ. BİZİ MAH. VEDE- CEKLER.

CANKURTA- RAN GEMİSİ- NE BİNİP KAÇALIM!

ONU DA BOZMUŞ

YAPILACAK TEK ŞEY, METEORDAN DALARAK DAİMA KAÇMAKTIR.

YANİ BİR BOKSÖRÜN YUMRUĞUNDAN KAÇAR GİBİ.

BU ÇOK ZOR. METEORDAN NASIL KAÇARIZ?

BİLMEM.. AMA BAŞKA ÇAREMİZ YOK!

METEORLARDAN KURTULMAK İÇİN HABİRE DALACAĞIZ!

BU KADAR SENELİK HAVACIYIM, BUNUN MÜMKÜN OLABİLECEĞİNE İNANMIYORUM.

BİZİ BU KORKUNÇ ÖLÜMDEN ANCAK BİR MUCİZE KURTARABİLİR.

SOĞUKKANLILIĞIMIZI KAYBETMEMEK LÂZIM.

HEYECANLANMADAN, METEORLİN TAM ÇARPACAĞI ANDA DALMAK KÂFİ...

BİR GÖKTAŞI BİZE YAKLAŞIYOR!..

DİKKAT! LÖVYEYİ ÜÇ DERECE SOLA KIVIR!

GÖKTAŞI TAM ONLARA ÇARPACAĞI ANDA YILDIRIM KAPTAN DİREKSİYONU KIVIRDI...

HAVA GEMİSİ BİR KAÇ METRE FARKLA GÖKTAŞINI SIYIRIRCASINA KURTULMUŞTU...

YAŞŞA KLANG! SAYENDE KURTULDUK!

NE DİYORSUN? GÖKTAŞI PEŞİMİZİ BIRAKMIYACAK.. BAK YİNE GELİYOR.

BU NE KADAR SÜRECEK?

TO BE CONTINUED

362

YANİ BU KOVALAMACA DEVAM EDECEK Mİ?

TABİİ... SEN NE ZANNETTİNDİ?

BİZ DALINCA O DA BOŞLUKTA YOLUNA DEVAM EDECEK ZANNETTİMDİ...

KEŞKE ÖYLE OLSAYDI

NE YAZIKKİ GÖK TAŞI DAİMİ TESİ-RİMİZ ALTINDA... O SALDIRACAK BİZ DALACAĞIZ. BÖY-LE GİDECEK...

PEKİ, BU NE KADAR SÜRE-CEK?

MÜCADELEDEN BIKIP DA ÖLMEYE KARAR VERDİĞİMİZ ANA KADAR.. DİKKAT! YİNE GELİ-YOR...

GÖKTAŞI KORKUNÇ BİR CANAVAR GİBİ YİNE ÜZERLERİNE SALDIRI-YORDU...

SON SANİYEDE YİNE KURTULDULAR...

BİR AN GELECEK GEMİNİN ALET-LERİ BOZU-LACAK..

SİNİRLE-RİMİZ BO-ZULMAZSA KORKMA!

BAŞKA BİR KUR-TULUŞ ÇARESİ DÜŞÜNMELİ-YİZ!

EVET.. YOKSA BU, GÜNLERCE DEVAM EDEMİ-YECEK BÖYLE!

YILDIRIM KAPTAN! DR. METEOR TABANCAMI ALIP KAÇTI.

DERHAL YAKALAMALI!

YILDIRIM! YERİNE DÖN! GÖKTAŞI TEKRAR GELİYOR!

TO BE CONTINUED

363

AMA DR. METEOR AŞAĞIDA BİR ŞEYLER YAPAR. SA...

NE YAPAR. SA YAPSIN. SEN DERHAL DİREKSİYONA GEÇ!

BAK! BÜYÜK BİR HIZLA YAKLAŞIYOR!

DİKKAT! BİR..İKİ...ÜÇ. DİREKSİYONU ÇEVİR!

HAVA GEMİSİ BU SEFER DE KIL PAYI İLE PARÇA PARÇA OLMAKTAN KURTULMUŞTU...

GELECEK SAYIDA *Kurtuluş Yolu...*

MUSİKİ BİLGİLERİ

Diyapezon nedir ve ne işe yarar?

Müzik araçlarında ses veren tellerin birbirlerine uygulanması gerekmektedir. Bu teller, muhtelif nota isimleri alır. Teller bu notaların çıkaracağı seslere göre gerilmektedir. Bu gerilme gelişi-güzel olmaz. Bunları düzgün ve tam bir şekilde ayarlamak için kullanılan bir âlet vardır. Çalgıları akord etmeye yarayan bu âlete (Diyapezon) denir. Diyapezon düdük şeklinde olduğu gibi bir demir çatal çubuktan olur. Düdükler ekseriyetle dört nota sesi verdiği halde, çatal diyapezon yalnız (Lâ) sesi vermektedir. Başka ses verenleri de vardır, fakat, Lâ sesi veren kullanılır. Düdük diyapezonda ses, üflenerek elde edilir. Çatal diyapezonda ise yere vurularak titreşim yapan demirin çıkardığı ses esas tutulur. Bu ses lâ sesidir. Bu vuruşta çatal demir, 870 titreşim yapar. Bu 870 titreşim lâ sesini meydana getirmektedir.

Rubab nasıl bir çalgıdır?

Rubab bize Hindistan'dan gelme bir çalgıdır. Alaturka musikide kullanılır. Gövdesi, Hindistan cevizindendir. Bu gövdeye küçük bir sap eklenerek teller bu gövde ile sapa gerilmiştir. Kemençe gibi küçük bir yayla, dize dayanarak çalınır. Yüksek olmayan, fakat tatlı bir sesi vardır. Bugünkü alaturka saz takımlarında pek görülmektedir. Çalıcıları azalmıştır. Vaktile memleketimizde yapılan bu çalgı bugün yapıcılar da kalmamıştır.

Nurimi KOBAL

DOKTORUNUZ diyorki

Normal ateşimiz nekadardır?

İnsan sıcaklığını muhitinden müstakil olarak muayyen bir derecede tutar ve bu da 37° ye kadar normaldir. Bundan fazlası hastalık alâmetidir. Normalde de sabahları saat 4-6 arasında ateşimizin en düşük ve akşam bu saat 15-20 arası en yüksek derecesi görülür.

Kırmızı kürecikler ne iş yaparlar?

Kırmızı kürecikler kanımızın rengini veren hücreler oluup 1 mm. küp kanda, ortalama 4,5-5 milyon kadar bulunurlar. En mühim vezifesi: Akciğerlerimizde hava ile temasa gelip havanın oksijenini alır ve vücudümüzün en küçük hücresine kadar taşır.

Beyaz kürecikler ne iş yaparlar?

Beyaz kürecikler kanın çekirdekli hücreleri olup 1 milimetreküp kanda 5-8 bin kadardır.

Vücudümüzün müdafaa vasıtalarıdır. İfraz ettikleri bazı fermentlerle koruyucu ve temizleyici vazifeler görürler.

Dr. TURAN HATİBOĞLU

SPOR

Sporda Teşvik'in Değeri

YAZAN: SULHİ GARAN

Spor müsabakalarında, bâzan en umulmadık sahnelerle karşılaşanlar bu hâdiseleri (sürpriz) diye vasıflandırmakla ve tesadüfî bir karakter arz ettiklerine inanmış görünmektedirler.

Bu gibi sahnelerin hakikaten bir tesadüf neticesi meydana geldiği mümkün olmakla beraber, bâzen de o muayyen müsabaka veya karşılaşmada taraflardan birinin yenilmez ve boyun eğmez bir azimle mücadele etmesi ve sonunda rakibini beklenmedik şekilde mağlûp etmekte olduğu inkâr edilmez bir realitedir. Rastgele konuşmakla itham edilmemek için; yukardaki sözlerimizi isbat edebilecek bâzı vak'alara temas etmek ve Avrupada sporun teknik tarafı kadar psikolojik yâni ruhî cephesine de ehemmiyet verildiğini belirtmek istiyoruz.

İngiltere'nin, futbolda dünyanın en ileri gelen bir memleketi olduğu herkesçe bilinen ve kabul edilen bir hakikattir.

Fakat İngilizler için en tehlikeli rakip hiçbir zaman Pozzonun Squadra Azzurası (İtalya millî futbol takımı) veya Hugo Meisl'in wunderteam'ı (Avusturya millî futbol takımı) olmamıştır. Son senelerde ne iki defa üst üste yenildikleri Macaristan, ne de bu mevsim Moskova'da beraber kalıp, Büyük Britanya adalarında 5 : 0 lık hezimete uğrattıkları Rus futbolü de İngilizler için hasım değildir.

Kâğıt üzerinde; dünyaya boyun eğdirecek bir İngiliz millî takımı, senelerce İskoçyalıların Hampden Park stadında bir galebe kazanamamıştı.

Devirlerinin çok meşhur oyuncuları olan Hapgood, Tammy Lawton ve Mathews gibi devlerin takımları Glasgow'un Hampden Park stadının o muazzam uğultusunu düşündükçe cesaretleri kırılmış, daha maça çıkmadan mağlûbiyeti peşin kabul edecek hale gelmişlerdir.

İskoç ekiplerine; acaba kendi sahalarında o azametli avantajı temin eden kuvvet ne idi?

Sadece kendi seyircilerinin, hiç bir zaman teşvikten geri kalmamaları ve İngilizleri 140.000 hançereden çıkan feryad ile yenmeleri?

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : 7

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

— Buradan çıkıp gitmiş olmalarını ümit eder misiniz?

— Hangi vasıta ile beyefendi?

— Meselâ büyük bir sal yapıp, birkaç aylık yiyeceği yanlarına alarak buradan gidemezler mi?

— Bu mümkündür, akıntıya çıkar, kendilerini mukadderata terkederler ama buralarda eksik olmayan korkunç fırtınaları hesaba katmak lâzım. Ağır ve yaş kütüklerden yapılmış bir sal yüksek dalgalardan kurtulunca, o hızla bir iki metre suya dalar ve o sırada suyun şiddeti üzerinde barınmak isteyenleri kopartıp alır.

— Böyle bir hareketle muvaffak olduklarını farzedelim. Yerlilerle meskûn bir adaya düşmüş olabilirler.

— Bütün bunlar birer ümit beyefendi. Eğer böyle bir harekette bulundularsa bunun izlerine raslamamız mümkündür.

— Şu halde en kısa yol, adaya çıkmaktır.

Kaptan emir verdi. Filika indirildi. Adaya çıkacak olan Oğuz Bey, ikinci kaptan, Temel ve Adnan tamamiyle silâhlandılar. Ayrıca bellerine birer bıçak soktular.

Temel'le Adnan küreğe geçtiler. Sandal ağır ağır sahile doğru ilerledi. Kıyı gayet parlak ve pırıltılı kumlarla süslüydü. Dayanılmaz bir güneş sıcaklığı yakındaki taşları öylesine kızdırıyordu ki, dört kişi bir kaya seddine yanaşırken oradan gelen harareti, bir fırın gibi hissettiler.

ADADAKİ İŞARETLER

KARAYA ilk ayak basan Adnan oldu. Delikanlı büyük bir sabırsızlık içinde bulunuyordu. Elini Oğuz Bey'e ve kaptana uzatarak onların karaya çıkmalarına yardım etti. Sonra Temel'le beraber sandalı plâjın kumlarına çekerek ormana doğru yürüyen kaptanla armatöre yetiştiler.

Oğuz Bey, kulübenin bulunduğu yere gitti. Dört erkek orada heyecanla durdular. Kulübe iki kulaç en ve boyda, kaba kerpiçten yapılmış, iki taraflarına pencere yerine delikler bırakılmıştı. Damına kalın dallar döşendiği, üzerine daha inceleri serilerek üstüne doğru çökmüştü. Sedir, yine ağaç dallarından yapılmıştı.

İçeride yıkıntı arasında konserve kutuları paslı ve ezik bir halde bulunuyordu. Kulübe birkaç seneden beri kullanılmamışa benziyordu. Ilk olarak Oğuz Bey fikrini söyledi:

— Burada tek bir sedir olduğuna göre bir insan yalnız başına bir müddet yaşamış. Konserve kutuları bize bu adamın bir Avrupalı olduğunu anlatıyor. Burada tek başına öldüğüne dair hiçbir alâmet yok. Belki herhangi bir vasıta ile buradan kurtulmuştur. Ne dersiniz kaptan?

Ikinci kaptan kulübenin içinde biraz daha ilerlemiş ve silindir şeklinde bir şeye dokunuyordu. Oradan cevap verdi:

— Düşüncelerinizde haklısınız efendim. Yalnız bu adamın epeyce marifetli bir zat olduğuna şüphe yok, dedi. Bakınız burada bir fıçı yapmış.

Adnan içeriye girerek küçük fıçıyı geriye çekti. Fıçı yeni denilecek kadar sağlamdı. Ağzının iki tarafına delik açılmış ve buradan yuvarlak bir değnek geçirilerek sap yapılmıştı.

Oğuz Bey:

— Şu halde, dedi. Bu za-

TARİH YAPRAKLARI

LÂKAP VE ÜNVANLARIN KALDIRILMASI

26 Kasım 1934 te, lâkap ve ünvanlar, çıkartılan bir kanunla ortadan kaldırıldı.

ŞAPKA KANUNUN ÇIKMASI

28 Kasım 1925 te bir kıyafet inkılâbı yapılarak fesler ortadan kaldırıldı. Türkiye'de, bütün dünya milletlerinde olduğu gibi şapka ve kasket giyilmesi kararlaştırıldı.

DEDE EFENDİ'NİN ÖLÜMÜ

Türk müziğinde ölmez eserler bırakan büyük besteci, Dede İlmail Efendi 30 Kasım 1846 da ölmüştü.

NAMIK KEMAL'İN ÖLÜMÜ

Büyük vatan şairi, büyük devlet adamı ve Türk mütefekkiri Namık Kemal 2 Aralık 1888 de öldü. Bolayır'da Süleyman Paşa'nın türbesi yanına gömüldü.

DÜZELTME: 25 inci sayımızda yanlışlıkla Kanije Kalesinin Ruslar tarafından muhasara edildiği yazılmıştır. Halbuki Kanije'yi muhasara eden Avusturyalılardır. Sevgili okuyucularımızdan özür diler, düzeltiriz.

tın adayı terkedişi üzerinden fazla bir zaman geçmemiştir. Bakınız fıçıda su var. Eğer uzunca bir müddet burada kalsaydı bu sıcak iklimde çabucak kurur ve tahtalar açılarak su tutmaz bir hale gelirdi. Sap ta henüz yaş bir ağaçtan...

Birgün evvelki fırtına her tarafı alt üst ettiğinden başka bir ize rastlamadılar. Ormana doğru gidilmeğe karar verildi

Orman kulübenin yanından başlıyordu. Ilk seyrek ağaçların arasından berrak bir su akıyor ve yatağının içinde kıvrılarak kayalık bir yerden denize dökülüyordu.

İnsan elinden çıkma birkaç esere rastlamak kolay oldu. İka başı yontulmuş bir dal parçası yerde duruyordu. Suyun kenarında yolunmuş, diz boyu otlar, bir yığın halinde, üst üste konulmuştu. Bunlar gayet sert rafya cinsinden uzun lifli otlardı. Orada, bir ağaç gövdesine bunların bir arada bükülerek örülmesinden meydana gelmiş on kulaca yakın bir kaba ip sarılmıştı. Suyun genişçe bir yerinde, ancak birkaç gün önce yapıldığı anlaşılan küçük bir fıçı, şişmesi için ıslı duruyordu. Kaptan yüksek sesle:

— Aradığımızı buralarda bulacağımızdan şüphe yok diyebiliriz, dedi.

Adnan kıpkırmızıydı. Delikanlı bir an önce ilerlemek, bağırıp çağırmak, arayıp sormak istiyordu.

Küçük kafile ormana girdi. Burada bedenleri gayet muntazam ve dimdik çıkmış gayet kalın ağaçlar vardı. Bunların dalları hemen hemen ayni hizada yanlar uzamış ve ormanın zemini üzerine güneşin işleyemiyeceği kesafette bir dal örgüsü belirmişti.

Dört erkek ilerledikçe daha loş ve gittikçe karanlık bir mağara içinde yürüdükleri duygusuna kapılıyorlardı. Bu loşluk arasında, bazen kurumuş veya kesilmiş bir ağacın boşluğundan içeriye uzanan güneş ışıkları, zemine projektör kuvvetiyle aksediyordu.

Yürürken gayet ağır hareket ediyor ve etrafı dinliyorlardı. Bu sessizlik içinde ormanın geniş bir meydanlığının kenarına çıkacakları sırada, önde giden Temel, birden durdu ve elini geri uzatarak gelenlere dur işareti verdi.

Uç erkek ileriye baktılar. Yarı güneşli bir sahada on, onbeş kadar, kahverengi ve koyu gümüşî renkte birtakım hayvanlar, kimi yere uzanmış yatıyor, kimi tembel tembel otluyor, birkaç yavru sıçrayarak oynaşıyordu.

Oğuz Bey fısıldayarak:

— Bunlar bir nevi keçi, dedi.

Temel silâhını omuzuna yerleştirirken kaptan hatırlattı:

— Buraya can yakmak için gelmedik Temel. Bunların bizim bildiğimiz adi keçilerin cinsinden, zararsız hayvanlar olduğu belli!

Temel silâhını indirirken:

— Canınız pirzola istemiştir diye düşündüm, dedi.

— Teşekkür ederim Temel. Bu daha sonraki iş. Ağır ağır yürüyelim.

Dört erkek meydanı çeviren ağaçların arasından çıktılar. Onları gören hayvanlar fazla telâş etmeden ayaklandılar. Başlarını çevirerek dikkatle baktılar. Birkaç yavru sıçrayarak onlara doğru geldikten sonra süratle uzaklaştılar.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

E R Z U R U M

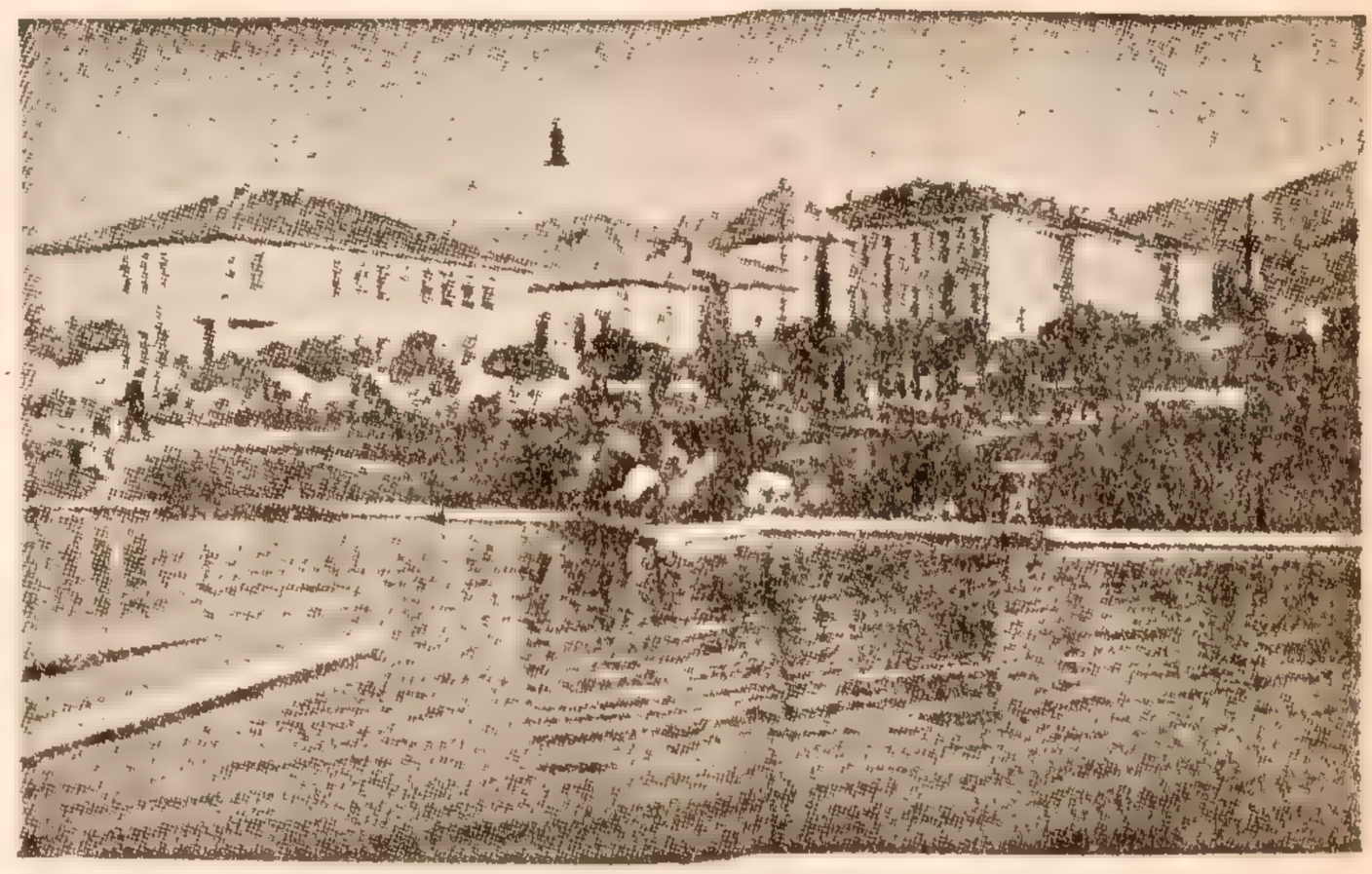

Erzurum'dan bir görünüş

Doğu illerimizden en önemlisinin merkez ilçesi olan Erzurum, eski, tarihsel şehirlerimizden biridir. Tâ Romalılar zamanında kurulmuştur. Bu bölge askerlik bakımından çok önemlidir ve Erzurum, doğu ülkelerinden Anadolu'ya geçen yolların kapısı gibidir.

Şehir deniz yüzünden 1950 metre yükseklikte bulunan bir ovanın kenarında, yüksek bir dağın eteğinde kurulmuştur. Fırat nehrile birleşen Karasu'nun kollarından biri de şehrin içinden geçer.

Osmanlılar, Erzurum'u Yavuz Sultan Selim zamanında, Çaldıran zaferinden sonra İranlılardan almışlardı. Ondan sonra da birkaç savaş gördü. Birkaç defa da büyük depremlerle yıkılmış olan Erzurum, eski kalesi, kale duvarları ve birçok camilerile ayrı bir özellik taşır. Hele çifte minareli camisinin büyük bir tarih ve sanat değeri vardır.

Selçuk Türkleri ve Osmanlılar zamanından kalma yapıları olan Erzurum, Cumhuriyettenberi de yeni büyük yapılarla, yollarla bezenmiş, güzelleşmiştir.

Erzurum'un iklimi çok serttir. Kış, sekiz ay sürer. Yüksek dağlardan inen buz gibi içme suları, ovalarında beslenen hayvanlarının nefis sütlerinden yapılan yağları, kaymakları ve peynirleri meşhurdur.

Erzurum tarih boyunca birçok büyük adamlar yetiştirmiştir. Halkı kahraman, vatansever, çalışkan ve çok zekidir. 1955 sayımına göre nüfusu 521.836, yüzölçümü 23.941 kilometrekaredir. Erzurum'a bağlı diğer ilçeler şunlardır: Aşkale, Çat, Hınıs, Horasan, İspir, Karayazı, Narman, Oltu, Olur, Pasinler, Şenkaya, Tegman, Tortum.

GRIMM KARDEŞLERDEN GÜZEL BİR HİKAYE

12 AVCI

Çeviren : Özay Süsoy

BİR ZAMANLAR çok sevdiği bir kralın kızıyla nişanlanmış bir prens vardı. Bir gün iki nişanlı neşe içerisinde eğlenirlerken, saraydan gelen bir haberci, prense, babasının çok hasta olduğunu, ölürken kendisini başucunda görmek istediğini söyledi. Genç prens, sevgili nişanlısına döndü: «Şimdi gitmeliyim» dedi. «Sana bu yüzüğü veriyorum. Kral olduğum zaman dönüp gelecek, seni alacağım.»

Sonra atına atlayıp evine döndü. Zavallı babacığı ölüm döşeğinde yatıyordu. Babası: «Sevgili oğlum,» dedi. «Seni dünya gözü ile bir kere daha görmek istedim. Bana, senin için seçmiş olduğum kızla evleneceğine dair söz ver.» Bunu söyleyen kral bir prenses ismi söyledi ve dünyaya gözlerini kapadı.

Prens çok müteessirdi. Hiç düşünmeden babasına onun arzusunu yerine getireceğine söz verdi. Kral müsterih öldü.

Prens, kral ilân olunmuş, yas tutma müddeti sona ermişti. Artık babasına verdiği sözü yerine getirmeliydi. Bunun için prensese evlenme teklifinde bulundu ve bu teklif memnuniyetle kabul olundu. Bunu işiten diğer kız o kadar üzüldü ki, hastalanıp yataklara düştü. Babası yavrusuna sordu, «Sevgili kızım, neden bu kadar üzüntülüsün?»

Güzel prenses bir an düşündü, sonra, «Babacığım» dedi. «Eğer mümkünse bana, tıpkı benim benzerim olan on iki tane nedime hediye etmenizi istiyorum.»

Kral, «Arzun en kısa zamanda yerine getirilecektir yavrum,» dedi.

Derhal kızına sanki onun ikizleri imiş gibi benzeyen on bir tane kızın bulunması için dört bir yana emirler yolladı. Diğer taraftan prenses de oniki tane avcı elbisesi hazırlatmıştı. Onbir tanesini kızlar, onikincisini de kendisi giyecekti. Bulunan kızlar ve prenses avcı kıyafetlerine büründüler ve yola çıktılar. Prensesin o kadar çok sevdiği prensin memleketine gidiyorlardı. Prensin memleketine gelince prenses ona «Avcıya ihtiyacı olup olmadığını» sordu. «İsterse onun emrine girebileceklerini» söyledi. Prens bir zamanlar sevmiş olduğu güzel prensesi tanıyamamıştı. Hepsi o kadar yakışıklı ve o kadar mahir avcı idiler ki prens onları emri altına almakta tereddüt etmedi.

Kralın herşeyi bilen ve gören bir aslanı vardı. Bu aslan krala, «Siz, benim oniki tane gayet mahir avcım var zannediyorsunuz, değil mi?» diye sordu.

Kral, «Evet,» diye cevap verdi. Aslan:

— Yanılıyorsun. Onlar avcı değil, on iki tane genç kız, dedi.

Kral aslanın bu sözüne inanmadı. «Söylediklerinin doğru olmasına imkân yok. İspat edebilir misin?» diye sordu.

Aslan, «Bundan kolay ne var,» diye cevap verdi. «Yarın kapınızın önüne bir avuç bezelye sereperiz. Bakın o zaman hakikat nasıl meydana çıkacak. Erkeklerin adımları kuvvetli ve sağlamdır. Yürürken sağa sola gitmezler. Halbuki kadınlar öyle midir ya? Onların minicik ayakları ufacık bir mania karşısında bükülür, kayar...»

Kral aslanın verdiği bu nasihate pek memnun olmuştu. Hemen kapısının önüne bezelyelerin konmasını emretti.

Kralın adamları arasında, avcılara hayran olan, onları seven birisi vardı. Gitti, avcılara imtihana tabi tutulacaklarını haber verdi. «Aslan, sizin erkek değil, kız olduğunuzu isbata çalışacak,» dedi.

Prenses ona teşekkür etti. Kızlarına dönerek, onlara bezelyelerin üzerine gayet dikkatli basmalarını, sağa sola kaymamalarını sıkı sıkı tembih etti.

Ertesi sabah, kral onları huzura çağırdığı zaman, bezelyelerin üzerine o şekilde bastılar ki, bir tanesi bile etrafa saçılmadı.

Aslan bu imtihandan memnun kalmamıştı. «Onlara birisi haber verdi!» diye krala şikâ-

Dünyanın 4 Köşesinden

CAMIN NASIL YAPILDIĞINI BILIYOR MUSUNUZ?

Camın iptidaî maddeleri şunlardır: Soda ve kül. Evet, evet, yanlış okumadınız. Birçok işimize yarayan, çeşit çeşit renkleri olan cam, işte bu basit maddelerden yapılır.

Kumdan «silisyumdioksit» adı verilen ve cam yapımında çok önemli rolü olan bir madde elde edilir. Silisyumdioksit olmadan cam imal edebilmek imkânsızdır. İkinci mühim eleman da külden elde edilen «Potas» tır. Potas her türlü külden çıkarılır.

Daha sonra potasla silisyuddioksite kireç ve soda gibi diğer terkipler ilâve edilerek bunlar iyice karıştırılır. Cam fabrikalarında, veya hususi cam imalâthanelerinde birtakım eritme kapları vardır. Yukarıda isimleri geçen karıştırılmış maddeler bu kaplara dökülüp, büyük ocaklarda iyice eritilir.

Bu maddeler aşağı yukarı «24-28» saat zarfında tamamen sıvı haline gelir. Bu ameliye bitince,kaplardaki sıvı fırından alınıp, macunlaşana kadar dışarda bırakılır. Bir müddet sonra cam macunu işe yarar bir hale gelmiş olur.

Ustalar bu macunu alıp cam, şişe, bardak yaparalr. Camın en mühim meselelerinden biri de «Şişirme» işidir. Avucunuza aldığınız bir sabun köpüğü nasıl balon haline getirilirse, eldeki cam macunu da ince-uzun borular vasıtasiyle istenilen şekl esokulur.

İş bukadarla da bitmez... Muhtelif şekillere sokulan cam hamuru tekrar pişirilir ve sonra yine tamamen soğumaya bırakılır. Yalnız soğuma ameliyesi ağır-ağır yapılır. Çünkü fırından çıkarıldıktan sonra şişe veya camlar hemen soğutulacak olursa, birkaç saniye içinde çatlayıp parçalanırlar!

Amerika'da cam sanayii ile meşgul olanlar, bundan senelerce önce kırılmaz camı yapmağa muvaffak olmuşlardı. Şimdi kurşun geçmeyen, ısıyı nakletmeyen camlar da piyasaya çıkarıldı ve bu çeşit camlardan büyük binalar bile yapılmağa başlandı!

---

yet etti. Bu sefer odaya oniki tane çıkrık getirilmesini, kızların bu çıkrıkları çok sevecekle-rini iddia etti.

Bu plân da kralın hoşuna gitti. Fakat kralın hizmetkârı gene olacakları kızlara haber verdi. Aslan bu plânında da muvaffak olamadı. O zaman kral artık onun sözlerine hiç aldırış etmiyordu.

Kral av partilerinde bu on iki avcıyı daima yanında bulunduruyordu. Günler geçtikçe onları daha çok beğeniyor ve seviyordu. İşte bir gün gene avdalarken, gelin hanımın gelmekte olduğu haberini aldılar.

Prenses bunu işitince o kadar fena oldu ki, atından düştü bayıldı. Kral, sevgili avcısına bir şey oldu sanarak onun yardımına koştu, ferahlasın diye eldivenini çıkarınca, bir zamanlar kendisine ait olan yüzükle karşılaştı. Erkek sandığı avcının yüzüne baktı ve onu tanıdı. O kadar sevinmişti ki, eğildi kızı öptü. Kendisine gelen prenses, «Sen benimsin, ben seninim, dünyada hiçbir şey bizi ayıramaz,» dedi.

Bunun üzerine kral öbür prensese haber gönderip vatanına dönmesini, kendisinin bir karısı olduğunu tekrar evlenemiyeceğini söyledi. Düğünleri kırk gün kırk gece sürdü. Aslan tekrar kralın sevgisini kazandı. Kral onun hakikati söylediğini anlamıştı.

DEDE EFENDI

Kimdir?

Şark musikisinin en büyük bestekârlarından biridir. Adı İsmail'dir. 1777 senesinde İstanbul'da Şehzadebaşı'nda doğmuş ve 1845 yılında, 68 yaşında iken Hicaz'da öldüştür. Babası hamam işletirdi. İsmail sekiz yaşında iken mektebe başladı. Daha o zamanlardan güzel sesile arkadaşları arasında sivrilerek İlâhicibaşı olmuştur. Mektebin civarında oturan musiki üstadlarından Uncuzads Seyit Mehmet Efendi onun istidadile ilgilenerek kendisine musiki dersleri vermiştir. Biraz büyüdükten sonra İsmail, Yenikapı Mevlevihanesine devam ederek oradaki şeyhten de musiki dersleri almağa başlamıştır.

Mevlevî tarikatine heveso ederek tekkede çilekeş olmuştur. Tam 1001 gün süren dervişlik çilesini doldurarak «Dede» ünvanını almıştır. O zaman Padişah olan III. Selim Dede'nin güzel sesi ve bestelerile ilgilenmiş, onu sık sık saraya çağırmış ve sonra başmüezzin olarak yanına almıştır.

Dede Efendi 1845 de hacı olmak üzere Hicaz'a gitmiş ve orada ölerek Hazreti Hatice'ye ait kabrin ayak ucuna gömülmüştür.

Dede Efendi Türkün yetiştirdiği en ünlü bestekârlardan biridir. O kadar ki, onun eserleri karşısında, müzikten gayet iyi anlıyan, birçok Avrupalılar hayran kalmaktadır. Gayet güzel ney çalarmış. Şiirden anladığı için bestelerinin çoğunun sözlerini de kendi yazarmış. Muhtelif şekillerde pek çok besteleri vardır. Klâsik Türk Musikisinde onun yeri pek büyüktür.

EĞLENCE DÜNYASI BULMACA

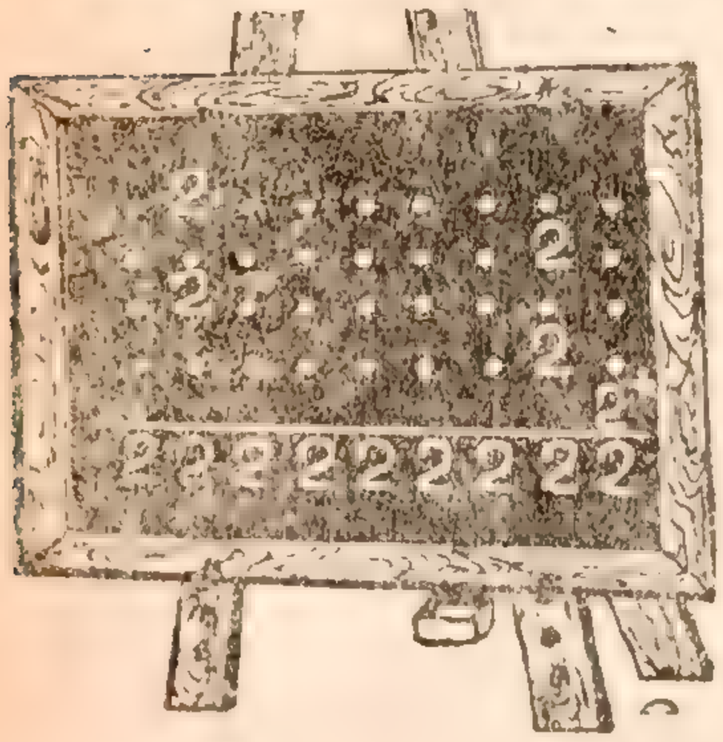

Buradaki noktaların yerine öyle rakamlar koyun ki toplam doğru çıksın.

(Halli karşı sayfada)

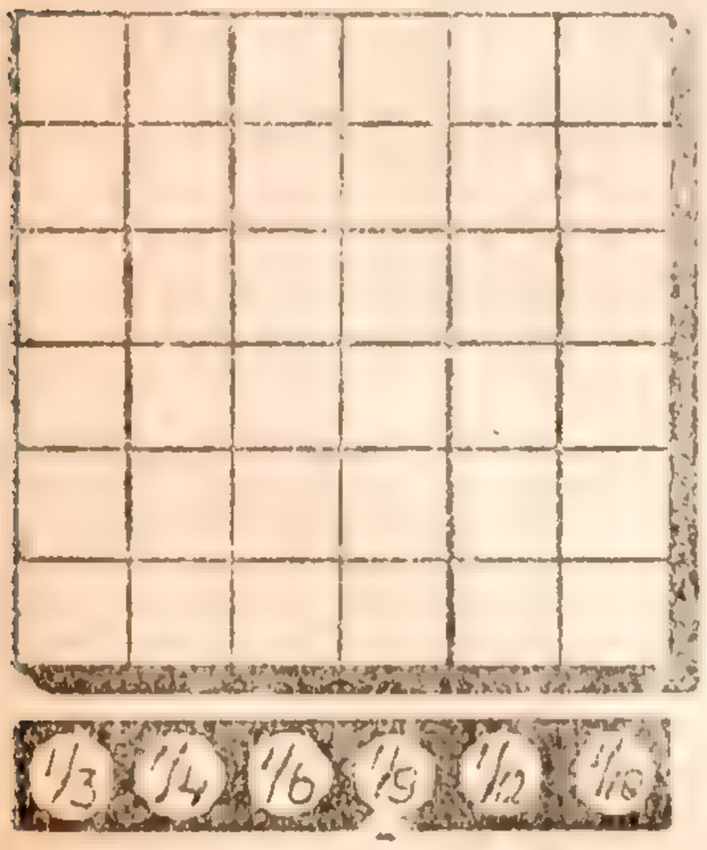

İşte size 36 küçük kareden meydana gelen bir büyük kare. Şimdi bu büyük kareyi o şekilde bölün ki elde edeceğiniz dörtgenler evvelâ büyük karenin 1/3 ünü, sonra 1/4 ünü, ve 1/6 sını ve 1/9 unu, 1/16 sını ve nihayet 1/18 ini meydana getirsin...

(Halli karşı sayfada)

ANLAŞILDI

Fikret okuldan eve elleri, üstü, başı mürekkep lekesi içinde dönmüştü. Annesi kızarak:

— Nedir senin bu halin! diye çıkıştı.

Sonra aklı başına geldi:

— Anlaşıldı, öyle ya bugün yazı dersiniz vardı.

GÜNLÜK CİVCİV

Aysel'in babası tavukları pek sever, kuluçkaya yatırır, civciv çıkartır, onları büyütmekten zevk alır.

Birgün yine kuluçka yatırmak istedi. Gitti, bakkaldan birkaç yumurta aldı, tavuğun altına koydu. Ertesi gün bir de ne görsün? Bakkaldan aldığı yumurtaların hepsinden civciv çıkmamış mı?

Tekrar bakkala gitti ve bağırmağa başladı:

— Günlük diye verdiğin yumurtalardan bugün civciv çıktı, bu ne biçim şey, böyle taze yumurta mı olurmuş!

Bakkal gülerek cevap verdi:

— Fena mı bayım, günlük yumurtaların günlük civcivleri!

Cumhuriyetin 35. yıldönümü hatıra serisi

1958 yılı 29 Ekimde, Cumhuriyetin 35. yılı hâtıra serisi olarak tedavüle çıkan 3 puldan ibaret seri İstanbul'da Güzel Sanatlar Matbaasında, ofset usulü ile, 50 pulluk tabakalar halinde basıldı. Pullar 26x41 ebadındadır.

3 milyon seri basılan bu pullardan 15 - 5 kuruşluğu turuncu renkte, kara yolları inşaatını, 20 - 5 kuruşluğu sepya renginde Atatürk'ün portresini, 25 - 5 kuruşluğu yeşil renkte tank ve uçakları göstermektedir. Bu pullar 31.12.1960 tarihine kadar postada kullanılacaktır.

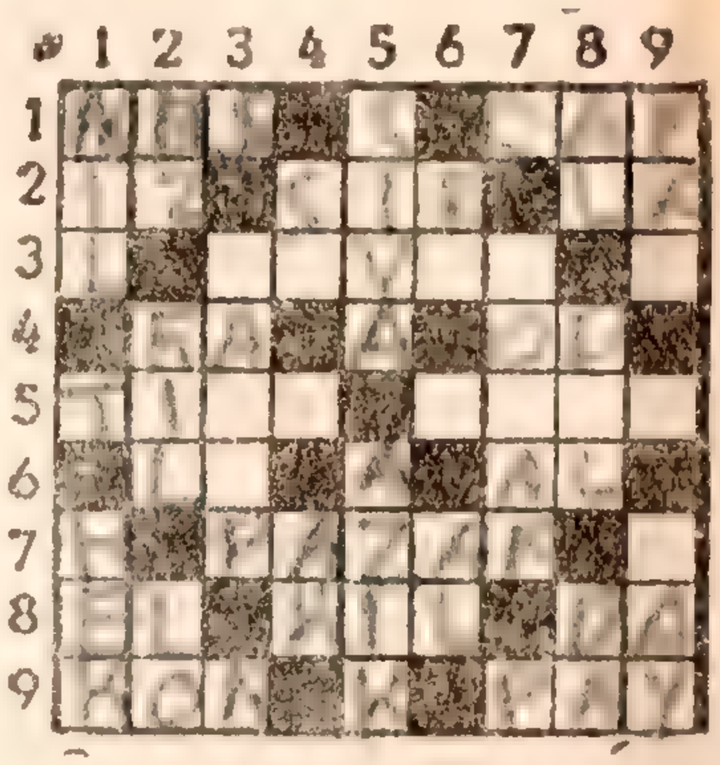

SOLDAN SAĞA:

1 — Uçan hayvan, derenin büyüğü. 2 — Gizli tutulan, bir nota. 3 — Yemek pişirilen toprak kap. 4 — Bir nota, ateş. 5 — İplik, hayat uzunluğu. 6 — Tersi vilâyet. 7 — Günlerden biri. 8 — Yabancı, kalın tüy, tersi isim. 9 — Hisse, kızgın ateş.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Yağlı toprak, bütün. 2 — En büyük kara hayvanı, bir nota. 3 — Tuhaf. 4 — Beyaz. 5 — Duvar örtüsü, yiyecek. 6 — Bir nota, kırmızı. 7 — Bir köpek adı. 8 — Kırmızı, eğri değil, bir nota. 9 — Bir mevsimi, geniş değil.

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BENZETİŞ

Metini öğretmeni tahtaya kaldırdı:

— Puslayı anlat bakalım!

Metin anlattı anlattı, bir yerinde şaşırdı, durakladı.

Yerinde kıs kıs gülen Can, Ayten'in kulağına fısladı:

— Ayten, bak Metin (puslayı şaşırdı)

Beraber GÜLELİM

— **Büyüyünce ne olacaksın bakalım?**

— **Vallahi, haftalığım dolgun olursa, yan gelip yatacağım!**

O BİRŞEY DEĞİL

Yaylanın kenarından bir sıra yüksek dağlar uzanıyordu. Yavaş yavaş tırmanmağa başladılar. Buralarını hiç görmemişti. Arkadaşı bir derenin kenarında durdu:

— Bu dağlar ve tepeler o şekildedirler ki, dedi, en güzel yankılar burada işitilir.

Ve yüksek sesle karşıki dağlara doğru bağırdı:

— Biraz bekle, dedi, az sonra yankıyı duyacağız...

Beş dakika kadar geçmişti ki, aynı sesi hiç pürüzsüz, tâ uzaklardan işittiler.

— Nasıl? dedi, sizin taraftaki dağların böyle marifetleri var mıdır?

Oteki gülümsedi:

— Bu birşey değil! dedi. Ben akşam yatağa yatarken pencereden başımı uzatıp, «Haydi kalk bakalım, sabah oldu!» diye bağırırım. Ertesi sabah sesimin aksi, saat tam altıda karşıki dağlardan seslenerek beni uyandırır...

YARAMAZLIĞIN FAYDASI

Sermet biraz fazla yaramazdır. Her oyundan sonra muhakkak bir yeri acır, sıyrılır. Yine bir gün arkadaşı ile bahçede oynarken nasıl olduysa oldu, duvarın üstünden düşüp başı yarıldı. Yaramazlığının cezasını çekiyordu. Hemen annesi koştu, başını uzun uzun bezlerle sardı. Akşam babası geldi. Başının sarılı olduğunu gördü ve dedi ki:

— Yine mi? İnşallah artık aklın başına gelmiştir!

— Evet baba, şimdi aklım başıma geldi, hep başımın acısını düşünüyorum!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 27 **CİLT: 2**

26 KASIM 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Hazırlayan:

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:

TÜRKİYE BASIMEVİ

Kapak baskısı: APA Ofset

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

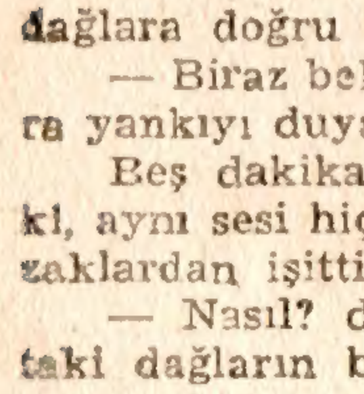

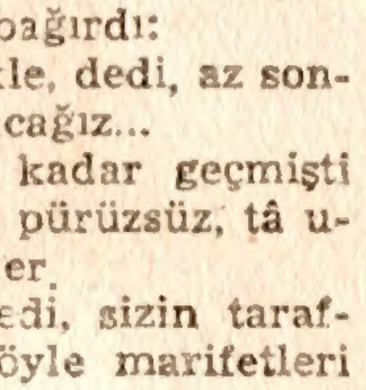

Karşı Sayfadaki Şekil Bulmacalarının Halli

Bilin Bakalım?

Dört arkadaş gezmeğe gitmişler. Yemek yiyecekleri zaman: Birincisi 4 dilim, ikincisi 3 dilim, üçüncüsü 1 dilim ekmek çıkarmış. Dördüncüsünün ekmeği yokmuş.

Ekmekleri bir araya getirip kardeş payı yapmışlar. Dördü de karnını doyurmuş. Dördüncü çocuk yemeğin sonunda, annesinin verdiği 40 kuruşu yediği ekmeğe karşılık, arkadaşları arasında şöylece pay etmiş: Birinciye 20 kuruş, ikinciye 15 kuruş, üçüncüye 5 kuruş.

Birinci çocuk bu bölmeye razı olmamış. Hakkı var mı?

CEVABI:

Çocuğun hakkı var! Çünkü ekmek dilimleri kardeş payı yapıldığına göre her birine 2 şer dilim düşer. Dördüncü çocuk yediği 2 dilim ekmek yerine 40 kuruş verdiğine göre 1 dilim ekmek de 20 kuruş eder. Birinci çocuk 4 dilim ekmeğinden 2 dilimini arkadaşlarına verdiği için 20 kuruştan 2 dilim parası olarak 40 kuruş alacaktır.

Üçüncü çocuğun 1 dilim ekmeği vardı. O da ikinci arkadaşının 3 dilim ekmeğinden 1 dilimini yemiş oluyor. Onun için üçüncü çocuk, ikinciye ya 1 dilim ekmek, yahut da 1 dilim ekmek parası olarak 20 kuruş borçlanacaktır.

ŞEREF KÖŞESİ

Ercan ÇÖMEZ ☆ Ankara, Demirlibahçe İlkokulu, 1, No 503

Halil BARLAS ☆ Urfa, Şair Nigâr İlk okulu, Sınıf 5

Metin Manisalıoğlu ☆ Yeşilköy, Pansiyonlu İlkokul, S. 5, No. 28

Handan IŞ'K ☆ Yalova, Atatürk İlkokulu, S. 2/A, No. 554

Şenay SÜMER ☆ İzmir, Kahramanlar İlk okulu, S. 1, No. 972

Erol ARMUTLU ☆ Ankara, Maltepe İlk okulu, S. 4, No. 32

Mes'ut ARMUTLU ☆ Ankara, Maltepe İlkokulu, 3, No. 116

Ahmet ARMUTLU ☆ Ankara, Maltepe İlkokulu, 1, No. 357

Tülây ERSÖZ ☆ Üsküdar, Hacı Selimağa İlkokulu, 1/B, 574

Hüseyin Hacıkadiroğlu ☆ Hacet İlkokulu, Sınıf 3/A, No. 206

Mehter YİĞİT ☆ Bakırköy Behramağa İlkokulu, 2, No. 376

Semih Fırıncıoğlu ☆ Elâzığ, Mehmet Zeki İlkokulu, 1/A, 823

Erden BÖKE ☆ İskenderun, İnönü İlkokulu, 3/A, No. 938

İsmail ERKAN ☆ Keşan, Zafer İlkokulu, S. 5, No 557

Ersoy ERKAN ☆ Keşan, Zafer İlkokulu, S. 4, No. 558

Füsün ÜSTÜNER ☆ Karaahmetpaşa II. İlkokulu, 4/A. 937

Füsün ÜSTÜNER ☆ Karaahmetpaşa II. İlkokulu, 3/B, 938

Merih ALVER ☆ Eskişehir, Turan İlk okulu, Sınıf 5

Oğuz Yorgancıoğlu ☆ Ankara, Turgutreis İlkokulu, 2/D, 856

Diyana Menendiyan ☆ Beyoğlu, Tuzkgücü İlkokulu, 3, No. 65

Uğur KARAAL ☆ Yerköy, Devrim İlk okulu, 1/A, No. 421

Ümran SUNA ☆ Kayseri, Ahmetpaşa İlkokulu, 5/B, 920

Toğrul ÇAKAR ☆ Adapazarı, Atatürk İlkokulu, 5/B, 878

Ferda KENANOĞLU ☆ Adana, İstiklâl İlkokulu, 4/A, 496

ACAR Otomobil Yarışçısı

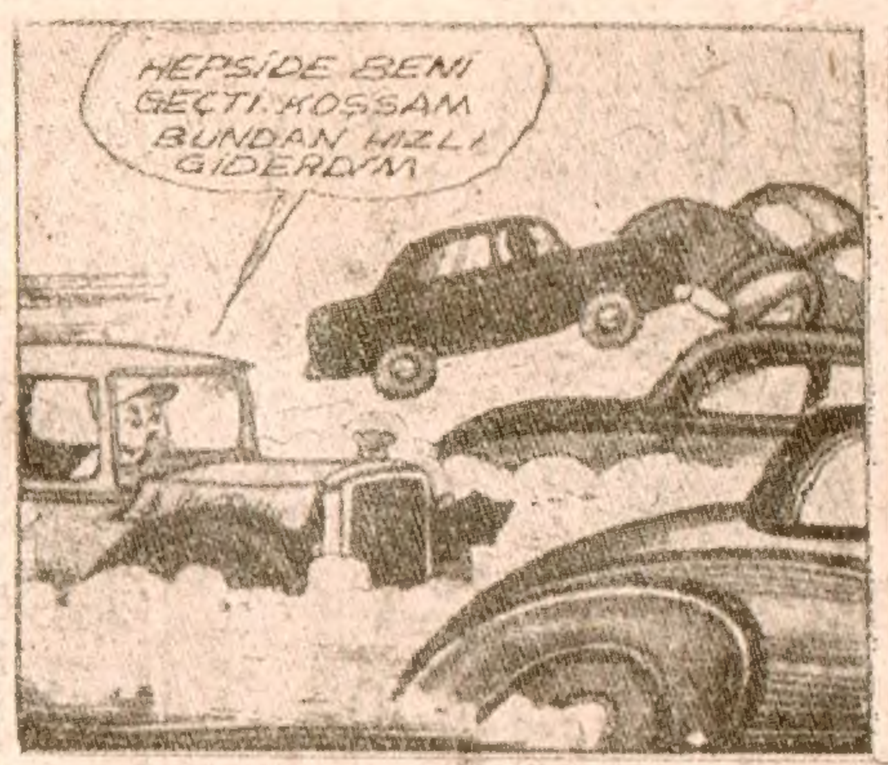

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

VATAN ŞAİRİ

Namık Kemal